

РЕШЕНИЕ

№ 1129

гр. София, 26.04.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.04.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Доброслав Руков

като разгледа дело номер **1508** по описа за **2010** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, пр.2 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Комисията за З. на П. срещу решение № 93 от 22.12.2009 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6893/2008 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 100 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № ЗИИП-К-24780/15.05.2008г., издадено от М Д Б в качеството ѝ на директор на Дирекция "З. на икономическите интереси на П. в Комисията за З. за П. /КЗП/, надлежно упълномощена от Председателя на КЗП.

С посоченото НП на "Ти Би Ай К." Е. на основание чл.28 от ЗПП е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл.15, ал.1 от Закона за потребителския К. /ЗПК/.

В жалбата не е изрично посочено, че се иска отмяна на решението на СРС-НК, но с оглед на обстоятелството, че се изразява общо недоволство от постановления по наказателно от административен характер дело № 6893/2008 г. съдебен акт, следва да се приеме, че се обжалва именно посоченото по-горе съдебно решение. В проведеното по делото открито заседание, касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Р изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, поради което следва решението на СРС да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и

обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетели са разпитани служителите на КЗП, извършили проверката и установили посоченото нарушение. По делото е допусната съдебно-икономическа и счетоводна експертиза, чиито заключения са приобщени към събрания в производството доказателствен материал. Обсъждайки доказателства, съдът е приел, че на 07.03.2008 г. младши експерт Светлана Радославова Петрова и старши експерт Мила Маринова Йовчева, служители в дирекция „ЗИИП“ на КЗП, в присъствието на представител на "Ти Би Ай К." Е., извършили проверка в дружеството във връзка с рекламно съобщение за предлаган К., публикувано в каталози с рекламодател "Ти Би Ай К." Е.. Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол № 32576.

При проверката служителите на КЗП установили, че в рекламен каталог „2be“ за месец февруари 2008 г. годишният процент на разходите (ГПР) бил изписан в граници, долна и горна - от 24,45% до 27,26 %, без да става ясно какво ГПР съответства на избрания продукт и без да е посочено каква е общата стойност на кредита за потребителя, изразена като годишен процент от сумата на предоставения К.. Тези несъответствия били приети от контролните органи като нарушение на чл.15, ал.1 от ЗПК. Предлагането на всички продукти, на цени над 400 лева, следва да отговаря на разпоредбите от ЗПК, съгласно които при реклама на възможността за закупуване на стоките чрез потребителски К., потребителят да бъде информиран за оскъпяването на продукта, представляващо въпросния годишен процент на разходите, който се явява основна характеристика, по която потребителят би могъл да сравни различни оферти с идентични параметри - срок, процент на други търговци, предлагащи стоки на изплащане, както и да получи информация в какъв размер е оскъпяването на продукта с включени всички разходи и такси. Служителите на КЗП приели, че информацията за налично оскъпяване е фактически точна, но по начина на цялостното ѝ представяне - в граници е в състояние да въведе заблуда средния потребител и да има за резултат взимане на търговско решение, което той не би взел, ако информацията за оскъпяването, представляващо ГПР с конкретни параметри е категорично и ясно изписана за всеки продукт и е достатъчно видима както останалите характеристики, изписани непосредствено до продуктите.

За констатираното нарушение на 31.03.2008 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 24780 връчен упълномощен от дружеството представител, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил неправилно закона, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на адреса на касатора на А Търпенова –

младши юриконсулт на 13.01.2010 г. Касационната жалба е подадена чрез С Районен Съд на 27.01.2009 г. /вх. № 2852/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на съда.

В чл.15 от ЗПК е посочено, че всяка реклама или всяко съобщение, изложено в търговско помещение, с което рекламодателят се задължава да предостави К. или да посредничи за сключването на договор за потребителски К., и което посочва лихвен процент или друга цифра, свързана със стойността на кредита, трябва да съдържа и годишния процент на разходите по кредита. За тази цел рекламодателят посочва в рекламното съобщение представителен пример за стойността на кредита, ако не може да използва други методи. Буквалното тълкуване на тази разпоредба налага извода, че законодателят не поставил изрична забрана, годишният процент на разходите по кредита да бъде представян само и единствено като една стойност, т.е. възможно е посочената в рекламното съобщение стойност да варира в определени граници - минимална и максимална. В разглеждания казус тази разлика е по-малко от 3 % и в съобщението е отбелязано, че за точния размер на ГПР, клиентите следва да се обръщат към консултантите на "Ти Би Ай К." Е.. Вещото лице, в писменото заключение е посочило защо има процентна разлика, като обяснението е ясно и непротиворечиво. В случая е по-важно, че по никакъв начин не са засегнати правата на П. с подвеждаща или заблуждаваща реклама. "Ти Би Ай К." Е. е предоставило на потенциалните потребители на К. цялата обективна информация от която последните са имали нужда, така че те са били в състояние да направят своя свободен и информиран избор.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, **Административен Съд С.**

– град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 93 от 22.12.2009 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6893/2008 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 100 състав.

Решението е окончателно.

